

„**Kedves gyerekek,** ma veletek együtt akartam lenni – Szeretném elmondani nektek, hogy nem vagytok egyedül. Az Eucharisztia a mi ünnepünk. –A keresztség után az első áldozás „a keresztény élet kapuja”, amely után egy hosszú út következik az egész élet során. Az igazságban és a szeretetben kell járnunk ezen az úton, közben ezt az utat úgy járjuk és úgy éljük, ahogy Jézus tette. Ha rátok nézek, mintha az eljövendő világ ígéretére tekintenék– A jövőre tekintve pedig azt kérdezzük, hogy mit is hagyunk rátok? Azt tanítjuk, „Járjunk a szeretetben és az igazságban!” Ó igen, szavakkal tanítjuk, de hogy az életünkkel is, az már más kérdés. Számunkra ugyanis a gyerekekre tekintettel lenni felelősséget jelent. A kereszténynek törődnie kell a gyerekekkel, és át kell nekik adnia a hitet, vagyis közvetítenie azt, amit a szívében megél. Mindnyájunknak a felelőssége, hogy a legjobbat adjuk magunkból, ez a legjobb pedig a hit. Adjuk nekik ezt a hitet, példával együtt! A szavak nem szolgálnak, ma a szavak nem segítenek. A mai, képekkel telített világban, ahol mindenki mobilt tart a kezében, a szavak nem számítanak... Példát, nekik! Jézus most idejön hozzánk az oltárra, és mindnyájan látjuk őt. Most kérjük Jézustól, hogy tanítson bennünket az igazságban és a szeretetben járni. Kérjük is együtt, hogy igazságban és szeretetben járjunk! Soha nem tudunk eléggé hálát adni az Úrnak azért az ajándékért, amelyet az Eucharishtiában adott nekünk! Nagyon nagy ajándék és ezért fontos, hogy misére járjunk, nem csak azért, hogy imádkozzunk, hanem azért, hogy részesüljünk az áldozás szentségében. Ez a kenyér, amely Jézus Krisztus teste, üdvözít bennünket, megbocsát és az Atyával egyesít. Szép ezt csinálnunk. Minden vasárnap jöjjünk el a Szentmisére, mert ez a nap az Úr feltámadásának a napja. Az Oltáriszentséggel érezzük, hogy az egyházhoz, Isten népéhez, Isten testéhez, Jézus Krisztushoz tartozunk. Soha nem tudjuk megérteni ennek egész értékét és gazdagságát. Kérjük akkor Őt, hogy ez a szentség továbbra is életben tartsa jelenlétét az egyházban és közösségeinket szeretetben, szeretetközösségben alakítsa, az Atya szíve szerint. Ezt tesszük egész életünkben, de igazából az elsőáldozás napján kezdjük el. Fontos, hogy jól felkészüljünk az elsőáldozásra, és egyetlen gyermek se nélkülözze, mert ez az első lépés a keresztség után, hogy erőteljesen Jézus Krisztushoz tartozunk. Azért mondom ezt, mert hiszek Jézus Krisztusban, ahogy ti. Ő az, aki felébreszti bennem, bennünk a találkozás, a közös álom, a közös munka ízének szépségét. Jézusban találkoztam Azzal, aki képes kihozni belőlem a legjobbat! „Atyám, vezess el Jézushoz, hogy megismerjem Őt”. És az Atya elküldi majd a Szentlelket, hogy kinyissa szívünket és elvigyen Jézus felé, hiszen árva az a keresztény, aki nem hagyja hogy Isten magához vonzza. Szeretném látni Jézust!” ez az, ami azt a vágyat tárja fel, amely oly sok ember szívében van jelen, akik hallottak ugyan beszélni Krisztusról, de még nem találkoztak vele. Azoknak, akik ma is „látni szeretnék Jézust”, azoknak, akik keresik Isten arcát, azoknak, akik kiskorukban jártak hittanra, de később nem mélyítették el, sőt talán el is veszítették hitüket, azoknak, akik még nem találkoztak személyesen Jézussal – mindezeknek az embereknek felkínálhatunk három dolgot: az evangéliumot, a feszületet és szegényes, de őszinte hitünk tanúságtételét. Az evangéliumot, mert benne találkozhatunk Jézussal, hallgathatjuk és megismerhetjük őt. Az evangélium mely átalakít és jobbá tesz minket, ezáltal képesek leszünk megbocsátani és több jóssággal nézni a világot. Ha befogadjuk a megfeszített és feltámadt Krisztus evangéliumát, egész életünket átformálja megújító szeretetének ereje. A feszületet, mert az az önmagát értünk odaadó Jézus szeretetének jele. Végezetül a hitet, amely a testvéri szeretet egyszerű gesztusaiban nyilvánul meg, de főként következetes életvitelünkben: amikor összhangban van az, amit mondunk és amit élünk, egybecseng hitünk és életünk, megfelelnek egymásnak szavaink és tetteink. **Evangélium, feszület, tanúságtétel!** Mária segítsen bennünket, hogy tudjuk nyújtani ezt a három dolgot! Most a Szűzanya oltalmába ajánlom ezt az ünnepet. A szűzanya tanítson bennünket arra, hogy egyre jobban szeressük Jézust, szüntelenül elmélkedve szaváról, imádvá eucharisztikus jelenlétét. Engedjük, hogy elkísérjen bennünket a Fiával való találkozás szépségének a felfedezésében! Segítsen minket, hogy a fiatal nemzedékek felfedezzék az Oltáriszentség „értékes gyöngyszemét”, amely igaz és teljes értelmet ad az életünknek. Ámen.